

عنوان مقاله:

سازه در پناه گاه های مدرن بهره گیری از تجربیات جنگ های گذشته در طراحی پناهگاه در جنگ های نسل ششم

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری و سازه (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدبهبشید حسینی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر تهران

علی عسگری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

اردوان بیدگلی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در جنگ های مدرن (نسل ششم) طرف های متخاصم، رویکرد حذف فعالیت ها را جایگزین حذف افراد نموده اند. با توجه به این موضوع در بحث پدافند غیرعامل، معماری دو فضای مکان امن و پناهگاه قابل تعریف هستند. مکان امن برای استفاده کوتاه مدت در زمان بروز بحران، طراحی و ساخته می شود. این مکان در زمانی که ریزش آوار یا وضعیت نامناسب محیطی (نظیر آلودگی ها و نا امنی ناشی از ادامه شرایط بحران) مانع از استفاده از خروجی ها می شوند، اهمیت حیاتی دارد. مکان امن باید امکانات لازم جهت حفاظت از جان افراد تا زمان رسیدن امداد و تداوم و کنترل فعالیت های فوری و ضروری و تداوم حیات عملکرد در معماری را تا برگشت به حالت عادی فراهم نماید. اقامت در پناهگاه ها امکان اسکان و زندگی موقت افراد برای مدت حدود یک تا دو ماه و نیز حفظ و سازماندهی فعالیت ها و مدیریت محیط و نیز مقاومت و حفظ حیات شهری را فراهم می سازد. بر این اساس می بایست ویژگی های زیر را برای سازه چنین مکان هایی پیش بینی نمود: - مقاومت سازه در برابر موج انفجار- مقاومت سازه و پوسته بنا در برابر برخورد ترکش به دلیل تغییر رویکرد در جنگ های نسل ششم، تجارب ارزشمند جنگ تحمیلی و جنگ های نیمه دوم قرن بیستم در صورت بروز بحرانی جدید فاقد کارایی مطلوب خواهند بود. از این رو در این مقاله تلاش خواهد شد، از تجربیات جنگ های مهم نسل پنجم برای بهینه سازی طراحی مکان های امن و پناهگاه ها مطابق با نیاز های نسل ششم جنگ ها بهره برد، و در نهایت مجموعه ای از راهبرد ها و راهکارهای پیشنهادی در خصوص سازه و معماری چنین فضاهایی ارائه نمود

کلمات کلیدی:

پدافند غیرعامل، سازه، جنگ های نسل ششم، پناه گاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/119293>

